Олексій Костиренко

ДІАГНОСТИКА ПОЧАТКОВИХ ФОРМ ГІПОПЛАЗІЇ ТА ФЛЮОРОЗУ ЗУБІВ ЗА ДОПОМОГОЮ ВИЗНАЧЕННЯ ОМІЧНОГО ЕЛЕКТРИЧНОГО ОПОРУ

Кафедра терапевтичної стоматології
Науковий керівник – проф Ніколішин А.К.
Українська медична стоматологічна академія
Полтава, Україна

Метою дослідження було вивчення показників омічною електриктричного опору твердих тканин зубів при гіпоплазії та флюорозі після пересушування емалі.

Для досягнення поставленої мети були взяті 10 пацієнтів з флюорозом зубів (1 група) і 10 пацієнтів з гіпоплазією емалі (2 група). В ділянках крейдоподібних плям на екваторіальній частині центральних різців верхньої щелепи проводили заміри показників омічного опору за зміненою методикою А.К. Ніколішина (1989).

Показники опору визначали зразу після введення губоутримувачів в порожнину рота: 1 група – (20,6 ± 3,35) Мом; 2 група – (15,70 ± 3,69) Мом, $p>0,3$. Заміри опору повторювали через 2, 4, 6, 8, 10 хв, тобто в різні терміни пересушування емалі. Через 2 хв показники опору суттєво змінилися. Так, при плямистій формі флюорозу вони дорівнювали (40,7 ± 4,05) МОм, а при гіпоплазії (24,4 ± 272) Мом, $p<0,01$. Така тенденція спостерігалась в інші терміни дослідження і через 10 хв в першій групі становила (377,0 ± 34,7) Мом в порівнянні з (25,0 ± 2,8) Мом в другій. Отримані нами дані свідчать про пористість емалі про флюорозі зубів, на що вказують П.А. Леус, В.Н. Гальченко (1983), А.К. Ніколішин (1999), та інші.

Таким чином, визначення омічного електричного опору тканин зуба в різні терміни пересушування емалі може використовуватись для диференціальної діагностики початкового ступеня флюорозу і гіпоплазії.